

به‌شی وهسیهت کردن بو پاش مردن (الْوَصِيَّةُ) (۱۱۱)

وهسیهت کردن پیویست (واجب) ه له‌سه‌ر هه‌ر که‌سیک شتیکی هه‌یه
وهسیهتی پی بکات (۱۱۱)

(۱۱۱) (وَصِي) له زمانی عه‌ره‌بی‌دا واته : که‌یاندن ، ده‌لئی (وَصِي الشَّيْءُ بِغَيْرِهِ وَصِيًّا) واته : نه‌و شته‌ی که‌یاند به‌شتیکی‌تر . وه کابرای وهسیهت که‌ر (الموصي) واته : نه‌وشته ده‌گه‌یه‌نیّت ، که‌له پیش‌دا له‌ژیانیدا هه‌بووه ، بو پاش مردنی خوئی ، نه‌مه له زمان دا ، وه له‌شهرعیش‌دا (وَصِيَّة) : نه‌و به‌خشینه‌یه که‌ مروّف له‌پاش مردنی خوئی به‌که‌سیکی تری ده‌به‌خشیت .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره که‌له سورته‌ی (البقرة: 180) دا ده‌فه‌رموئی : ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ واته : پیویست کراوه ونوسراوه له‌سه‌ر هه‌ر که‌سیک له‌نیوه چی کاتیک مه‌رگی نزیک بویه‌وه ، نه‌گه‌ر مالیکی له‌پاش خوئی به‌جی‌هیشتبوو وهسیهت بکات بو دایک و باوک و نزیکانی خوئی ، نه‌مه‌یش حقه و نه‌رکه له‌سه‌ر باوه‌پداره خو‌پاریزه‌ره‌کان ده‌بیّت نه‌نجامی بده‌ن . زانایان ده‌فه‌رمن : نایه‌ته‌کانی میرات که‌ دابه‌زین (نسخ) ی پیویست (واجب) بوونی وهسیهتی کرد بو دایک و باوک و نه‌و نزیکانه‌ی که‌ میراتیان به‌ر ده‌که‌ویّت ، به‌لام نه‌و نایه‌تانه (نسخ) ی (واجب) بوونی وهسیهتی نه‌کردوه بو نه‌وانه‌ی که‌ میراتیان به‌ر ناکه‌ویّت . وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموئی : ((مَأْحَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ وَ لَهُ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِي فِيهِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَ رَأْسِهِ)) واته : حه‌ق نیه‌ بو هیه‌ج مروّفیکی موسلمان کاتیک شتیکی هه‌بیّت بیه‌ویّت وهسیهتی تیدا بکات دووشه‌و به‌سه‌ری‌دا بخه‌ویّت مه‌گه‌ر وهسیه‌ته‌که‌ی نوسیبتته‌وه و له‌لای سه‌ری خوئی دا داینابیّت [رواه البخاری (2738/355/5) ومسلم (1627/1249/3) واصحاب السنن] .

تیبینی :

وه حه‌رامه و دروست نزییه نه‌گهر مه‌به‌ستی به‌و وه‌سیه‌ته زیان لی دان بیّت
(□□□)

سوننه‌ته پیشه‌کی وه‌سیه‌ته‌که . به‌م شیوه‌یه ده‌ست پی بکات : (أَنَس) (خوای لی
پازی بیّت) ده‌فهرموی : هاوه‌لان له پیشه‌کی وه‌سیه‌ته‌کانیان دا نه‌میان دنوسی : (بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . هَذَا مَا أَوْصَى بِهِ فَلَانُ ابْنُ فَلَانٍ ، يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ
مَنْ فِي الْقُبُورِ) وه وه‌سیه‌ت به‌و که‌س و کاره‌ی بکات که به‌جی هیشتون که‌وا له‌خوای
گه‌وره بترسن و نیوانی خوایان چاک بکن و گوی پایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ری
خوا بین نه‌گهر باوه‌پدارن ، وه وه‌سیه‌ت‌یان پی بکات به وه‌سیه‌ته‌که‌ی (إِبْرَاهِيمَ وَيَعْقُوبَ)
که وه‌سیه‌تی کوره‌کانیان کرد : ﴿يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ
مُسْلِمُونَ﴾ . (البقرة : 132) [رواه الدرا قطنی (4/154/16) والبيهقي (287/6) وهو صحيح برواه
الارواء (1647)].

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (النساء : 12) دا که
ده‌فهرموی : ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍ وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾
واته : وه نه‌م میرات دابه‌ش کردنه‌یش ، پاش جی به‌جی کردنی هر وه‌سیه‌ت کردن و
قه‌رزاری دانه‌وه‌یه‌ک ده‌بیّت - به‌و مه‌رجه‌ی وه‌سیه‌ته‌که‌ی بؤ میرات به‌ره‌کان - زیانی
نه‌بیّت نه‌مه وه‌سیه‌تی‌که له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه وه خوای گه‌وره خوای زاناو دانایه .
(إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیّت) ده‌فهرموی : (الإِضْرَارُ فِي الْوَصِيَّةِ مِنَ الْكِبَائِرِ) واته :
زیان گه‌یاندن له وه‌سیه‌ت کردن دا له تاوانه هر ه‌گه‌وره‌کانه [رواه سعید بن منصور
(1/343/109/1) والدار قطنی (4/151/7) وابن كثير في تفسيره (1/471) وقال : والصحيح موقوفاً ، وهو كما
قال . برواه (الروضة الندية باب الوصية)]. وقال بعدها : (وَقَدْ رَوَى جَمَاعَةٌ مِنَ الْأُمَّةِ الْإِجْمَاعَ عَلَى
بُطْلَانِ وَصِيَّةِ الضَّرَّارِ) .

وه نموونه‌ی زیان گه‌یاندن نه‌وه‌یه که‌وا کابرای وه‌سیه‌ت که‌ر قینی له هه‌ندی
له‌میرات به‌ره‌کان هه‌بیّت ، جا بؤ نه‌وه‌ی بی به‌شیان بکات له میراته‌که‌ی‌دا ، وه‌سیه‌ت

یان وهسیهت به‌تاوان بکات . (۱۱۱) وه دروستیش ذی‌یه ئه‌و وهسیهته بؤ کهسیک بکات که میراتی بهر بکه‌ویت (۱۱۱) وه ناییت له‌سی‌یه‌کی ماله‌که‌ی زیاتر بکاته وهسیهت (۱۱۱)

دهکات - بؤ نمونه - نیوه‌ی ماله‌که‌ی بکریتته مزگه‌وت ، یان دابه‌ش بکریتته‌وه به‌سه‌ر هه‌ژاران دا ، یان هه‌رشتیک که‌وا ئه‌وان له‌و پاره‌یه بی به‌ش بکات .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌ی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((إِنَّ اللَّهَ تَصَدَّقَ عَلَيْكُمْ عِنْدَ وِفَاتِكُمْ بِثُلُثِ أَمْوَالِكُمْ زِيَادَةً لَكُمْ فِي أَعْمَالِكُمْ)) و فی روایة ((زِيَادَةً لَكُمْ فِي حَسَنَاتِكُمْ لِيَجْعَلَهَا لَكُمْ زِيَادَةً فِي أَعْمَالِكُمْ)) واته : خوای گه‌وره له‌کاتی مردنتان دا سی‌یه‌کی مالی پی به‌خشیون که‌وا کرده‌وه چاکه کانتانی پی زیاتر بکه‌ن [رواه ابن ماجه (2709/904/2) والبيهقي (269/6) و رواه احمد (440/6) - 441] أيضاً من حديث ابي درداء . وهو حسن برواهه الإرواء (1641) وصحيح ابن ماجه (2190) .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَمْرُو بْنُ خَارِجَةَ) (خوای لی‌ی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((إِنَّ اللَّهَ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ وَلَا وَصِيَّةَ لِرِثٍ...)) واته : به‌راستی خوای گه‌وره مافی هه‌موو خاوه‌ن مافیکی داوه وه ئه‌وه‌ی میراتی به‌ر ده‌که‌ویت وه‌سیه‌تی بؤ ذی‌یه [رواه ابن ماجه (2742/905/2) و ابو داود (8/رقم 2853) والترمذي (2203/293/3) وهو صحيح برواهه صحيح ابن ماجه (2194) و الإرواء (88/6 - 89) و رواه ابن ماجه من حديث (ابى أمانة الباهلى و انس بن مالك) برواهه صحيح ابن ماجه] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (خوای لی‌ی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی : و وتم ، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌مه‌ویت وه‌سیهت بکه‌م به‌هه‌موو ماله‌که‌م - له‌وکاته‌ی که‌نه‌خوشییه‌کی زورگرانی گرتبوو - فه‌رموی : ((نه‌ه)) و وتم : ئه‌ی نیوه‌ی؟ فه‌رموی : ((نه‌ه)) و وتم : سی‌یه‌کی؟ فه‌رموی : ((فَالثُلُثُ وَالثُلُثُ كَثِيرٌ ، إِنَّكَ إِذْ تَدْعُ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَدْعَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ فِي أَيْدِيهِمْ ، وَإِنَّكَ مَهْمَا أَنْفَقْتَ مِنْ نَفَقَةٍ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ حَتَّى اللَّقْمَةَ تَرْفَعُهَا إِلَى فِيِّ إِمْرَأَتِكَ وَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَكَ فَيَنْتَفِعَ بِكَ نَاسٌ وَيُضِرَّ بِكَ آخَرُونَ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا ابْنَةٌ)) واته : ده‌سی‌یه‌کی بکه‌به‌وه‌سیهت ، وه‌سی‌یه‌کیش زوره ، چونکه تو میرات به‌ره‌کانت به

وہ دەبیت پاش دانەوہی ھەموو قەرزیك - قەرزی خوابیت یان فەرزی ئادەمی - جی بە جی بکریت . (۱۱۱)

دەوڵە مەندی بە جی بەبیت باشترە لەوہی بە ھەژاری بە جیان بەبیت ، دەست لە خەلکی پان بکەنەوہ - سوال بکەن - وە تۆ ھەر بەخشینیك ببەخشیت ئوہ چاکە و خیرە ، ھەتا ئو تیکەییە کە بەرزی دەکەیتەوہ بۆ دەمی ژنەکەت ، بەلکو خوای گەورە بەرزت بکاتەوہ - تەمەنت درێژ بکات - جا خەلکانیک بەھۆی تۆوہ قازانج بکەن - کە موسولمانان بوون - وە کەسانیک تریش بەھۆی تۆوہ زیا نیان لی بکەویت - کە فارسە ئاگر پەرستە کان بوون - ، وە لەو پۆژەدا منالی نەبوو تەنھا کچیک نەبیت [رواہ البخاری (5/رقم/2742) وھذا لفظة و مسلم (1628/250/3) وغیرھا] .

وہ لەبەر فەرموودەکەس (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیت) کەوا فەرمووی : ئەگەر خەلکی وەسەت کردنیان کەم بکردایەتەوہ بۆ چواریک ئوہ باشتربوو ، چونکە پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((فَالْتَلْتُ ، وَالْتَلْتُ كَثِيرًا)) [رواہ البخاری (5/رقم/2743) و مسلم (1629/1253/3)] .

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکەس (سَعْدُ بْنُ الْأَطْوَلِ) (خوای لی پازی بیت) ، کەوا برایەکی مرد و سێسەد (300) درھەمی بە جی ھیشتبوو ، وە منالیشی بە جی ھیشتبوو ، جا ویستم لەسەر منالەکانی خەرچی بکەم ، جا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِنَّ أَحَاكَ مُحْتَبَسٌ بِدِينِهِ فَاقْضِ عَنْهُ)) واتە : براکەت گیر دراوہ بەھۆی قەرزاریەکە یەوہ ، جا بۆی بیدەرەوہ ، جا ووتی : ئەس پیغەمبەری خوا (ﷺ) ! بۆیم داوہتەوہ جگە لەدوو دینار نەبیت ، ئافرەتیک داوای دەکات و ھیچ بەلگە یەکی نییە . فەرمووی : ((فَأَعْطَاهَا فَإِنَّهَا مُحِقَّةٌ)) واتە : دە بیدەری ، چونکە ئوہ راست دەکات [رواہ ابن ماجہ (1/2433/813) وھو صحیح بروانہ صحیح ابن ماجہ رقم (1973)] .

ئیمامی (عَلِيٍّ) (خوای لی پازی بیت) دەفەرمووی : ((پیغەمبەری خوا (ﷺ) بریاریدا کەوا قەرزی پیش وەسەت بدریتەوہ ، وە ئیوہ لە قورئان دا دەخویننەوہ ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ﴾ [رواہ ابن ماجہ (2/2715/906) و الترمذی (3/2205/294) وھو حسن بروانہ الإرواء (1667) و صحیح ابن ماجہ (2195)] .

تیبینی :

له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌م‌پۆ خه‌لگی له ئایین دا شتی تازه زۆر داده‌هین (بَبَدْعُونَ فِي الدِّينِ) به تاییهت له‌مه‌سه‌له‌ی یاسا‌کانی جه‌نازه‌دا ، بۆیه پێویسته موسولمان وه‌سیهت بکات که‌وا ئاماده کردنی - هه‌ر له‌شۆردنه‌وه و کفن کردن و نوێژ له‌سه‌ر کردن و ده‌فن کردن هه‌مووی - له‌سه‌ر سوننه‌ت بکریت وه پاش ده‌فن کردنیش گۆره‌که‌ی به‌رز نه‌که‌نه‌وه و چه‌مه‌نتۆ و که‌چی نه‌که‌ن ، له‌بهر فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (التحریم: 6) دا که ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ واته : ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌ر دارن خۆتان و که‌س و کارتار له ئاگرێک بپاریزن که سوته‌مه‌نیه‌که‌ی خه‌لگی و به‌رده چه‌ند مه‌لائیکه‌یه‌ک به‌سه‌ریه‌وه‌ن ، درژ و توند و تیژن ، هیچ بی گویی خوای گه‌وره ناکه‌ن ، له‌وه‌ره‌مانانه‌ی که پێیان ده‌کات ، وه‌ئوه‌ جی‌به‌جی ده‌که‌ن که فه‌رمانیان پێ ده‌کات . جا هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و پیاو چاکه پێشینه‌کانی ئه‌م ئوممه‌ته وه‌سیه‌تیا‌ن به‌مه‌ کردوه ، وه (أثر) یش له‌م باره‌یه‌وه زۆره ، له‌وانه : له (عامری کوری (سعد بن أبي وقاص) خوای گه‌وره له (سعد) پازی بی‌ت وله (عامر) یش خۆش بی‌ت ده‌گێرپێته‌وه : که‌وا باوکی له‌وه‌خۆشیه‌ی دا که تییدا وه‌فاتی کرد فه‌رموی : ((الْحُدُودُ لِي لِحَدِّ وَأَنْصِبُوا عَلَيَّ اللَّيْنَ نَصْبًا كَمَا صُنِعَ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ)) واته : ئه‌له‌ده‌م بۆ بکه‌ن وه خستم له‌سه‌ر بچه‌قینن وه‌کو بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرا ، پروانه [احکام الجنائز للالبانی (8ج)].

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) ئه‌وه به‌شی وه‌سیهت کردن کۆتایی پێ هات و ئیستایش ده‌چینه سه‌ر به‌شی میرات به‌شکردن

لەبلاوکراوەکانی مالاپەری ئیمان وەن

www.iman1.com

هەمیشە لەگەڵمان بن بۆنوویبۆنەووەی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com

